

Grupp 10

FCI-nummer 228

Originalstandard 2004-11-09

FCI-Standard 2004-11-22; engelska

SKKs Standardkommitté 2005-06-09

AFGHANHUND

(Afghan Hound)

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub

Hundaræktarfélag Íslands

Norsk Kennel Klub

Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

Standard för
AFGHANHUND

Ursprungsland/ hemland:	Afghanistan Storbritannien
Användningsområde:	Vinhund
FCI-Klassifikation:	Grupp 10, sektion 1
Bakgrund/ändamål:	Afghanhund har urgamla anor och anses härstamma från olika asiatiska vindhundar. Rasen har använts till vakt, vallning och jakt. Vid sekelskiftet kom de första exemplaren till England men rasen slog inte igenom förrän på 1920-talet. Den är numera synnerligen etablerad och uppskattad som utställnings- och sällskapshund.
Helhetsintryck:	Rasen skall ge intryck av styrka och värdighet i kombination med fart och kraft. Huvudet skall bäras stolt.
Uppförande/karaktär:	Det österländska eller orientaliska uttrycket är typiskt för rasen. Afghanen ser på och igenom en. Till sättet är den värdig och reserverad med en viss vild obändighet.
Huvud:	
Skallparti	Skallen skall vara lång, välbalanserad och inte alltför smal. Den skall vara krönt av en lång hårtofs ("top-knot"). Nackknölen skall vara framträdande.
Stop	Stopet ska vara obetydligt.
Nostryffel	Nostryffeln skall helst vara svart men leverfärg accepteras hos ljusa hundar.
Nosparti	Nospartiet skall vara långt med kraftiga käkar.
Käkar/Tänder	Käkarna skall vara starka med ett jämnt, regelbundet och komplett saxbett. Tångbett tolereras.
Ögon	Ögonen skall helst vara mörka, men gyllenbrun färg skall inte betraktas som fel. Ögonen skall vara nästan trekantiga och en aning snedställda uppåt, från inre till yttre ögonvrån.
Öron	Öronen skall vara ansatta lågt och långt tillbaka samt bäras tätt intill huvudet. De skall vara täckta av lång, silkeslen päls.

Hals:	Halsen ska vara lång och stark med stolt buret huvud.
Kropp:	
Rygg	Ryggen skall vara plan, medellång och väl musklad.
Ländparti	Ländpartiet skall vara rakt, brett och ganska kort.
Kors	Korset skall slutta lätt mot svansen. Höftbensknölarne skall vara tämligen framträdande och placerade väl åtskilda.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall ha tämligen väl välvda revben och gott djup.
Svans	Svansen får inte vara för kort. Den skall vara lågt ansatt och avslutas med en ring. Svansen höjs när hunden är i rörelse. Behången skall vara glesa.
Extremiteter:	
Framställ:	Frambenen skall vara raka med god benstomme och följa i rak linje med skulderbladen då man ser hunden framifrån.
Skulderblad	Skulderbladen skall vara långa, sluttande och väl tillbakalagda. Skulderpartiet skall vara väl muskrat utan att verka tungt.
Överarm	Överarmarna skall vara långa och sluttande.
Armbåge	Sedda i profil skall armbågarna vara belägna rakt under manken. De skall sluta väl an mot bröstorgon och varken vara inåt- eller utåtvridna.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara långa och fjädrande.
Framtassar	Framtassarna skall vara starka och mycket stora både på längden och bredden. De skall vara täckta med lång, tjock päls. Tårna skall vara välvda och trampdynorna skall ha god markkontakt.
Bakställ:	Bakpartiet skall vara kraftfullt. Bakbenen skall vara av mycket god längd från höft till has men relativt korta från has till tass.
Knäled	Knälederna skall vara väl vinklade och riktade rakt framåt.
Baktassar	Baktassarna skall vara långa men inte fullt så breda som framtassarna. De skall vara täckta med lång, tjock päls. Sporrar får avlägsnas.

Rörelser:	Rörelserna skall vara flytande, fjädrande och utpräglad stilfulla.
Päls:	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara lång och av mycket fin struktur på fram- och bakställ, på bröstkorg och på flankerna. Hos vuxna hundar skall pälsen vara kort och tätt åtliggande från skulderpartiet och bakåt längs sadeln. På huvudet skall pälsen vara lång från pannan och bakåt, med en markerad silkesaktig hårtofs ("top-knot"), medan pälsen på nospartiet skall vara kort. Öron och ben skall vara väl bepälsade. Mellanhänder och mellanfötter får ha kort päls ("speglar"). Pälsen måste få utvecklas naturligt.
Färg	Alla färger är tillåtna.
Storlek/vikt:	
Mankhöjd	Idealhöjd för hanhundar: 68-74 cm Idealhöjd för tikar: 63-69 cm
Fel:	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.
Nota bene:	Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.
Testiklar:	Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben

163 85 SPÅNGA

Besöksadress Rinkebysvängen 70

Telefon 08-795 30 00 Telefax 08-795 30 40

Webbplats www.skk.se

Telefon Informationsavdelningen 08-795 30 30

E-post Informationsavdelningen info@skk.se

E-post Standardkommittén standk@skk.se

SVENSKA KENNELKLUBBEN
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION